

vigye az élményelbeszélések, a mindennapi beszéd stílusához, befogadjon és elfogadtasson iskolás vagy irodalmi hatásokat, a nényelvet megőrizze, de használja a köznyelv eszközeit is. Tudatos előadó volt, szinte minden olyan fogással élt, melyek a legkiválóbb művészeket is jellemzik, illetve produkcióikat segítik.

Összegező jellemzésül teljességgel egyet lehet érteni *Bálint* Sándor megállapításaival, aki mesemondóját így méltatja: „Ha meséi természetesen a hagyomány anyaméhéből támadnak is életre, nála mindig érezzük, hogy itt az ihletett, szótól mámoros pillanatban, szemünk láttára, fülünk hallatára meglepő természet- és emberismerettel, finom lélektani ösztönnel formálódnak és elevenednek meg... mesetörténetei akárhánszor meghaladják a szokványos terjedelmet, és a szövvényes, sokágú cselekmények, eseménysorok, öncélúnak látszó kitérések szétéphetetlen egészé válnak a kompozíció formai fegyelmeiben... színes képzeletével, meseszövő és szerkesztő tehetségével, nyelvi és előadói biztonságával, szépen zengő, ritmikus prózájával mindenképpen a magyar mesélés eddig megismert legnagyobb népi meseteréi: a szabolcsi *Fedics* Mihály, a kalotaszegi *Máté* György Bálint, a bukovinai székely *Palkó* Józsefné mellett van a helye.” (33.)

„Költői életműve egyúttal Szeged paraszti világának fabulában való tükröződése. Alighanem hatyúdala is.” (33.)

Bálint Sándor szerényen azt írja, hogy nem a mesekutatás továbbfejlesztése, hanem a dokumentálás volt a célja (5.), mégis méltó módon, módszeresen dolgozta fel az egész kérdéskört: ismerteti a szegedi mesekutatás múltját, *Tombác* János családját, majd életét, egyéniségét, mesemondását stb., közben tanúságot tesz páratlan helyi-helytörténeti ismereteiről, és sok finom észrevételt tesz. Minden szakember elégedett lenne, ha ilyen feldolgozásban kapná kézbe a meseköteteket! E sikerhez *Dömötör* Ákos jegyzetelése, *Kovács* Ágnes gondos lektorálása és egyéb segítsége is nagyban hozzájárult.

A köntös (borítólapp, képek, rajzok stb.) is méltó a tartalomhoz, ellenben a tartalomjegyzéket magát sehol nem találom! Talán feledékenységből maradt ki? Néhány képaláírás is felcserélődött. Mindazonáltal dicséret illeti a gyűjtőt, kiadót, szerkesztőt e szép könyvért, amelyre mi dél-alföldiek különösen büszkék lehetünk! Minden érdeklődő polcán ott ennek a helye!

